Y Mab oedd Ar Goll yn Dod Adre

www.lambsongs.co.nz Gan Jill Kemp (Cyf. Susan Williams) Lluniau: Richard Gunther

Dywedodd Iesu stori sy'n cael ei galw yn "Y Mab Afradlon" er mwyn dangos gymaint mae Duw yn ein caru ni.

Roedd gan ffermwr ddau fab. Roedden nhw'n byw ac yn gweithio ar fferm eu tad. Un diwrnod, pan fyddai eu tad yn marw, y ddau fab fyddai'n rhannu'r arian oedd ganddo.

Un diwrnod dywedodd y mab ieuengaf wrth ei dad, "Dad, rho hanner dy arian i mi. Efallai y byddi di ddim yn marw am amser hir. Rydw i eisiau amser da nawr."

Rhoddodd y tad hanner ei arian i'r mab. Roedd o'n hynod o drist pan aeth ei fab i ffwrdd. Gweddïodd y tad y byddai'r mab yn dod yn ôl adref rhyw ddydd.

Cafodd y mab hwyl a gwariodd ei arian. Cynhaliodd bartïon mawr a rhoddodd anrhegion i'w ffrindiau. Yn fuan iawn roedd ei holl arian wedi diflannu. Doedd ganddo ddim tŷ hyd yn oed, i fyw ynddo.

Bu'n rhaid iddo fynd i weithio ac aeth i ofalu am foch. Roedd yn waith budr a drewllyd. Roedd arno gymaint o eisiau bwyd nes ei fod o'n barod i fwyta bwyd y moch. Meddyliodd y mab am ei dad a theimlodd yn ddigalon iawn.

"Rydw i am fynd adref ac mi weithiaf fel gwas i fy nhad. Mae dad yn bwydo'i weision mor dda." Roedd y tad wastad yn edrych allan am ei fab yn dod adref a phan welodd ei fachgen rhedodd i'w gyfarfod.

"Rydw i wrth fy modd oherwydd mae fy mab wedi dod adref! Fe gawn ni barti," meddai'r tad yn llawen. Roedd Iesu'n ein hatgoffa yn y stori hon fod Duw wastad yn disgwyl i ni ddod yn ôl ato.